

Lag om ändring i jaktlagen (1987: 259);

utfärdad den 18 april 1991.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 45 § jaktlagen (1987: 259) skall ha följande lydelse.

45 § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot 5 § andra stycket, 6 § första stycket eller 13 §,
2. underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet som har föreskrivits med stöd av 26 §, om ansvar för gärningen inte kan ådömas enligt lagen (1951: 649) om straff för vissa trafikbrott,
3. bryter mot 27 §, om ansvar för gärningen inte kan ådömas enligt brottsbalken,
4. underlåter att fullgöra skyldighet enligt 28 § eller vad som åligger honom enligt 38 § andra stycket,

¹ Prop. 1990/91: 68, JuU10, rskr. 155.

SFS 1991: 310

Utkom från trycket
den 23 maj 1991

5. bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 6 § andra stycket, 29 § 4, 30 § tredje stycket eller 31 § tredje stycket eller

6. bryter mot 35 § eller mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 36 §, 37 §, 38 § första stycket, 40 § första stycket eller 41 § första stycket.

Den som med uppsåt bryter mot 34 § döms till böter.

Den som i annat fall än som avses i 43 § 1 med uppsåt eller av oaktsamhet åsidosätter vad som bestämts i en för jakt meddelad licens döms till penningböter.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

På regeringens vägnar

MATS HELLSTRÖM

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)

